

[Glistrup]

til, var, om ministeren enten ville erklære sig tilfreds med den nuværende retstilstand – eller skal vi snarere sige mangel på retstilstand – eller han kunne anvise en anden måde at løse problemet på. Ministerens indlæg var i hvert tilfælde aldeles kemisk rensset for nogen som helst bemærkninger i så henseende.

Kan udvalget finde frem til bedre formuleringer, så er det bestemt ikke et af den slags forslag, hvor vi kommer og siger: her har vi fundet de vises sten, og nu skal det vedtages komma for komma, fuldstændig som vi har formuleret det. Det, vi er kommet frem til, er blot, at det, der ligger i ethvert ægteskab, når to personer vælger at indgå ægteskab med hinanden, er, at de vil til at danne en enhed, også i økonomisk henseende, som man i gammeldags sprog siger: de vorde ét kød, og det må man simpelt hen tage konsekvensen af.

Det er unaturligt at tage sin vurdering af et emne som det, vi her behandler, i den sætning, den maksime, den trosgrundsætning, som prægede hr. Ole Olsens indlæg. Han sagde jo, at det, som man fra socialistisk folkepartis side kæmper for, er en fuldstændig adskillelse mellem ægtefællerne, sådan at der altså går et jerntæppe ned imellem, hvordan man skatteansætter manden, og hvordan man skatteansætter konen. Det kan man til en vis grad forstå at man kan mene i en teoretikerverden, i en munkeverden eller en nonneverden, men det kan man nu engang ikke mene i en verden, der består af ægtefæller. Når man har et ægteskab, som fungerer, som et ægteskab skal fungere, så er der en økonomisk samhørighed imellem ægtefællerne, og den grundtese kan man lige så godt respektere. Derfor er ægtefællerne principielt interesseret i at gøre det, som hr. Camre var så vred over, nemlig at slippe billigst muligt i skat.

Nu er det jo ikke, som hr. Camre siger, de rige, vi særlig søger at hjælpe, det er jo ikke departementschefer og universitetsprofessorer eller nogle af denne art, det her drejer sig om. Det er jævne, almindelige mennesker, der driver en erhvervsvirksomhed, og som må pukke for en timeløn, der ofte er kun en brøkdel af de 29 kr. 60 øre i timen. Så altså disse betragtninger om den omvendte Robin Hood var i hvert tilfælde fuldstændig forfejlede betragtninger.

Når vi først har det således, at den ene part i sagen gerne vil indrette sig på den måde, der bliver billigst mulig for den, og når vi har loven om investeringsfonde, da er jeg enig med hr. Alfred Hansen i, at man i allerhøjeste grad kan diskutere, om det er rimeligt at have en sådan lovgivning. Men når vi nu har en sådan lovgivning, så må vi se at få den til at blive praktiseret så let og smidigt som muligt. Det sker altså lettest og smidigt ved, at vi gør det sådan, at det er ægtefællerne selv, der må vælge, i stedet for at man skal have disse mere eller mindre kunstfærdige kampe med skattevæsenet. Derfor kom vi frem til den frie, liberale løsning, vi nåede frem til.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg kunne opfatte hr. Glistrup, er det en helt ny stilling fra fremskridtspartiets side, dette med at man skal blande ægteskab og økonomi sammen. Jeg mindes tidligere diskussioner, hvor hr. Glistrup har påpeget det fordærlige i, at man gør det. Men det får hr. Glistrup jo klare med sig selv og sine. Jeg vil bare benytte anledningen til at understrege, at jeg mener, at de to ting ikke uløseligt bør være knyttet sammen.

Glistrup (FP):

I den principielle måde at se på problemet er der i og for sig ikke så stor afstand mellem hr. Bernhard Baunsgaard og fremskridtspartiet, selv om det måske piner hr. Bernhard Baunsgaard at høre det. Men vi kommer unægtelig til en lang række praktiske afgørelser, hvor fremskridtspartiet fra første færd herinde i folketinget har sagt: vi kan ikke gennemføre rimelige, praktikable regler uden bureaukratibelastninger, medmindre vi tager splittingsynspunkter ind i billedet. Vi har sagt det ved medhjælpende ægtefæller, der skal ligedele overskuddet. Vi har sagt ved formuebeskatningen, at de hver skal beskattes af halvdelen. Det er nogenlunde de samme betragtninger, der gør sig gældende på dette område om investeringsfonde, så det slutter sig nydeligt til adskillige forslag, som fremskridtspartiet har fremsat lige siden 1974. Der er intet principbrud i det her fra fremskridtspartiets side.

(Kort bemærkning).